

DZIENNIK RZĄDOWY

dla

**kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkiem
Księstwem Krakowskim.**

Rok 1853.

Oddział pierwszy.

Część VI.

Wydana i rozesłana dnia 25. Marca 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

VI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 25. März 1853.

16.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 18. Stycznia 1853,

(Dziennik praw Państwa, część VI., nr. 15, wydana dnia 4. Lutego 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach wspólnego Związku Celnego.
mocą którego ustanawia się w porozumieniu z Ministerstwem Handlu, iż żdźbła i łodygi prosa maurytańskiego wolne są od opłaty cła.

Stanowi się w porozumieniu z Ministerstwem Handlu, iż żdźbła i łodygi prosa maurytańskiego (holcus sorghum, saggina o melica) uważane być mają, jako słoma, a zatem wolne są od opłaty cła wchodowego, wychodowego i przechodowego stosownie do poz. taryf. 16. lit. e).

Baumgartner m. p.

17.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 29. Stycznia 1853,

(Dziennik praw Państwa, część VI., nr. 16, wydana dnia 4. Lutego 1853),

mocą którego podaje się do wiadomości przepis, wydany celem wykonania najwyższego patentu z dnia 24. Października 1852 r. o fabrykacyi, o obrocie i posiadaniu broni i przedmiotów do amunicyi należących.

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w porozumieniu z Najwyższą Władzą Policyjną, wydają następujący przepis celem wykonania najwyższego patentu z dnia 24. Października 1852 r., tyżącego się fabrykacyi, obrotu i posiadania broni i przedmiotów do amunicyi należących.

Bach m. p. **Krauss** m. p. **Kempen** m. p.

Przepis wydany celem wykonania najwyższego patentu z dnia 24. Października 1852 r. o fabrykacyi, obrocie i posiadaniu broni i przedmiotów do amunicyi należących.

§. 1.

Paszporty noszenia broni, (§. 17. ustawy o broni), sporządzane być mają według załączonego wzoru, i wystawiane być powinny w pojedynczych krajach koronnych w tych językach krajowych, w których dokumenta podrózne wystawiane być mają.

16.

Erlaß des Finanzministeriums vom 18. Jänner 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, VI. Stück, Nr. 15, ausgegeben am 4. Februar 1853),

wirkiam für alle Länder des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

wodurch im Einvernehmen mit dem Handelsministerium, die Zollfreiheit der Halme und Stiele der Moorhirse festgesetzt wird.

Man findet, im Einverständnisse mit dem Handelsministerium, festzusetzen, daß die Halme und Stiele der Moorhirse (Sorgumhirse, *saggina* o *melica*) wie Stroh, daher nach L. N. 16, lit. e) in der Ein-, Aus- und Durchfuhr zollfrei zu behandeln sind.

Baumgärtner m. p.

17.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz und der obersten Polizei-Behörde vom 29. Jänner 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, VI. Stück, Nr. 16, ausgegeben am 4. Februar 1853),

womit die Vorschrift wegen Vollzug des Allerhöchsten Patentes vom 24. Oktober 1852 über die Erzeugung, den Verkehr und den Besitz von Waffen und Munizionsgegenständen kundgemacht wird.

Von den Ministerien des Innern und der Justiz, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, wird wegen Handhabung des Allerhöchsten Patentes vom 24. Oktober 1852 über die Erzeugung, den Verkehr und den Besitz von Waffen und Munizionsgegenständen die beiliegende Vorschrift erlassen.

Bach m. p. Krauß m. p. Kemper m. p.

Vorschrift wegen Handhabung des Allerhöchsten Patentes vom 24. Oktober 1852 über die Erzeugung, den Verkehr und den Besitz von Waffen und Munizionsgegenständen.

§. 1.

Die Waffenpässe (S. 17 des Waffengesetzes) sind nach dem beiliegenden Muster auszufertigen, und sind in den verschiedenen Kronländern in jenen Landes-sprachen abzufassen, in denen die Keffe-Urkunden ausgestellt werden.

§. 2.

Przemysłowcy i handlownicy, mający w zachowaniu zapasy broni lub amunicji dla prowadzenia przemysłu swego (§§. 7 i 11. ustawy o broni), winni są przedłożyć władzy policyjnej lub innej władzy rządowej, do utrzymania bezpieczeństwa ustanowionej, dokładny opis i określenie wszystkich lokalności do wykonywania swego przemysłu przeznaczonych. Rzeczona władza ma moc każdej chwili czynić tamże rewizye, i przekonać się o ilości i gatunku złożonych tamże broni i amunicji.

§. 3.

Rozporządzenia wydane od władz politycznych, na mocy których pewnym osobom lub gminom za popełnione przestępstwa prawa o polowaniu, lub z powodu innego nadużycia broń odebraną została, pozostaną także w swój mocy po zaprowadzeniu najwyższego patentu o broni tak długo, dopóki nie będą cofnięte wyraźnie przez władzę.

Takie osoby zatem nie będą mieć prawa posiadania broni w myśl §. 12. ustawy o broni.

§. 4.

Aż do stanowczego uorganizowania władz obwodowych, starostwa powiatowe upoważnione są do wystawiania paszportów noszenia broni.

§. 5.

Przepisy prawne o noszeniu broni zastosowane być winny w zupełności do transportu broni z jednego miejsca na drugie.

§. 6.

Zatem wszelkie przesłki broni wewnątrz obrębu Państwa odbywać się mogą tylko za przyzwoitym paszportem noszenia broni, a bez takiego nie może przyjmować do przewiezienia broni i amunicji żaden przewoźnik i żaden zakład transportowy.

§. 7.

Dla ulżenia ludziom przemysłowym dozwala się jednak wyjątku od rozporządzenia, ustanowionego w paragrafie poprzedzającym, w taki sposób, iż mniejsze ilości broni, nie przenoszące sześć sztuk każdego gatunku, przesłane być mogą także bez paszportu noszenia broni. To ulżenie nie rozciąga się jednakże na te części Państwa, w których dotąd trwa stan oblężenia. W razie przesłania broni w tych częściach, każda nawet tylko z pojedynczych sztuk złożona przesłka odbywać się może tylko za paszportem noszenia broni, a o niego starać się należy u władzy tego miejsca, do którego broń ma być posłana, i która w obrębie stanu oblężenia do tego jest właściwą.

§. 2.

Gewerbs- und Handelsleute, welche Waffenvorräthe oder Munizion zum Behufe ihres Gewerbsbetriebes in Aufbewahrung haben (§§. 7 und 11 des Waffengesetzes), haben der Polizei- oder sonstigen landesfürstlichen Sicherheitsbehörde des Ortes eine genaue Beschreibung und Bezeichnung ihrer sämtlichen Gewerbslokalitäten zu überreichen. Die Behörde ist zu jeder Zeit berechtigt, daselbst Nachschau zu pflegen, und sich von der Menge und der Beschaffenheit der daselbst aufbewahrten Waffen oder Munizion die Ueberzeugung zu verschaffen.

§. 3.

Die von den politischen Behörden erlassenen Verfügungen, womit bestimmte Personen oder Gemeinden wegen Jagdsfrevl oder anderem Mißbrauche entwaffnet wurden, bleiben auch mit dem Inlebentreten des Allerhöchsten Waffenpatentes in, solange in Kraft, als sie von der Behörde nicht ausdrücklich zurückgenommen werden.

Solche Personen sind daher im Sinne des §. 12 des Waffengesetzes von dem Rechte des Waffenbesizes fortan ausgeschlossen.

§. 4.

Zur Ausstellung der Waffenpässe sind bis zur definitiven Organisirung der Kreisbehörden die Bezirkshauptmannschaften ermächtigt.

§. 5.

Die gesetzlichen Bestimmungen über das Waffentragen finden ihre volle Anwendung auf den Transport von Waffen von einem Orte an den anderen.

§. 6.

Alle Waffensendungen im Staatsgebiete haben demnach von einem ordnungsmäßigen Waffenpasse begleitet zu seyn, und es sollen ohne einem solchen Waffenpaß, Waffen oder Munizion von keinem Waarenführer oder Transport-Anstalt zur Verfrachtung übernommen werden.

§. 7.

Zur Erleichterung der Gewerbetreibenden wird jedoch eine Ausnahme von der im vorhergehenden Paragraphen enthaltenen Anordnung dahin gestattet, daß geringere Waffensmengen, und zwar nicht über sechs Stücke jeder Gattung, auch ohne die Begleitung eines Waffenpasses versendet werden dürfen. Diese Erleichterung bezieht sich jedoch nicht auf Waffensendungen, die in Gebietstheile, wo noch der Belagerungsstand besteht, bewerkstelliget werden. In diesem Falle muß jede, auch nur aus einzelnen Stücken bestehende Waffensendung von einem Waffenpasse begleitet seyn, und es ist dieser Waffenpaß bei der innerhalb des Belagerungsrayons hierzu kompetenten Behörde des Bestimmungsortes der Sendung anzusuchen.

§. 8.

Paszporty dla przesёлki broni wydane, winny wyraźnie oznaczać ten cel, jakoteż miejsce przeznaczenia broni, i mają być wystawione na przeciąg czasu, który do transportu wydaje się potrzebnym (§. 20. ustawy o broni).

§. 9.

Jeżeli paszport noszenia broni wystawionym będzie w celu wystania broni za granicę, wówczas będzie odebrany przez urząd celny graniczny przy jej wywiezieniu i odesłany do władzy politycznej, przez którą był wystawiony, wraz z potwierdzeniem, iż broń wywiezioną została.

§. 10.

Jako potrzebę nagłą, przewidzianą w §. 36. ustawy o broni, uważać należy mianowicie, gdy władza polityczna w celu ubicia zwiérząt drapieżnych nakaże pogonie, lub z innych względów bezpieczeństwa nakaże obławy lub patrolowanie, przy pomocy osób prywatnych.

Załączenie do §. 1.

Paszport noszenia broni,

W imieniu Jego C. K. Apostolskiej Mości.

Urząd obwodowy:

udziela niniejszém
zamieszkałemu w
pozwolenie noszenia broni
na przeciąg czasu

Data

Podpis Naczelnika obwodu.

Wyciąg z patentu najwyższego z dnia 24. Paździer- nika 1852 r.

Ważność niniejszego paszportu noszenia broni odnosi się tylko do tych sztuk broni, do tej osoby, do tego celu i przeciągu czasu, na które brzmi, i musi po upływie czasu określonego być odnowionym.

Paszport noszenia broni służy do wykazania się także i zewnątrz powiatu, na który jest wystawiony, atoliż, jeżeli posiadacz broni przeniesie się

§. 8.

Die zum Behufe der Versendung ausgestellten Waffenpässe sollen diesen Zweck und den Bestimmungsort der Waffen ausdrücklich bezeichnen, und auf einen der muthmaßlichen Dauer des Transportes entsprechenden Zeitraum ausgestellt werden (§. 20 des Waffengesetzes).

§. 9.

Erfolgt die Ertheilung des Waffenpasses zum Behufe der Versendung in das Ausland, so soll der Waffenpaß von dem Austritts-Grenzzollamte eingezogen, und mit der Bestätigung über den vollzogenen Austritt an die politische Behörde, von der er ausgefertigt wurde, zurückgesendet werden.

§. 10.

Als ein im §. 36 des Waffengesetzes vorgesehener Nothfall ist namentlich anzusehen, wenn von Seite der politischen Behörde zur Erlegung reisender Thiere Treibjagden, oder sonst aus Sicherheitsrücksichten Streifungen oder Patrouillen unter Mitwirkung von Privatpersonen angeordnet werden.

Beilage zum §. 1.

Waffenpaß.

Von Seiner k. k. Apostolischen Majestät.

Kreisamt:

wird dem

wohnhaft zu

die Bewilligung zum Waffentragen, und zwar:

für den Zeitraum

hiermit ertheilt.

Datum.

Unterschrift des Kreisvorstehers.

Auszug aus dem Allerhöchsten Patente vom 24. Oktober 1852.

Dieser Waffenpaß gilt nur für jene Waffenstücke, jene Person, jenen Zweck und jene Zeit, auf welche er lautet, und muß vor Ablauf derselben wieder erneuert werden.

Der Waffenpaß gilt zwar auch zur Legitimazion auch außerhalb des Bezirkes, für welchen er ausgestellt ist, überträgt aber der Waffenbesitzer noch während der Gil-

dzibę swoją w inny powiat administracyjny, podczas gdy jeszcze ważnym jest paszport noszenia broni, natedy ten przedłożonym być ma w ciągu tygodni sześciu do wizowania przez władzę tamże właściwą, pod nieważnością.

Za paszport noszenia broni nie opłaca się nad należytość stempla trzydziesto-krajcarowego, żadnej innj należytości.

W razie zaginienia niniejszego paszportu, można będzie żądać duplikatu onegoż.

Posiadacz niniejszego paszportu obowiązany jest, kiedy nosi broń, mieć go zawsze przy sobie, albowiem inaczej zdybanemu przy broni też odebraną zostanie, którą bez wszelkiego oporu wydać należy.

Paszportu noszenia broni nie wolno ustępować nikomu innemu, a ustąpienie to karanem będzie jako przekroczenie patentu nie tylko na tym, który go odstępuje, lecz téż i na tym, który go używa.

18.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 31. Stycznia 1853,

mające moc dla Tryestu,

którem obwieszczonem zostaje zniesienie nżywanego przez Tryestyńskich kupeów wyjątku od niektórych postanowień ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego 1850 r.

Obacz Dziennik praw Państwa, część VI., nr. 17, wydaną dnia 4. Lutego 1853.

tigkeitsdauer dieses Passes, seinen Wohnsitz in einen anderen Verwaltungsbezirk, so ist der Waffenpaß, bei sonstiger Ungiltigkeit desselben, bei der daselbst kompetenten Behörde binnen sechs Wochen zur Wiedereinbringung beizubringen.

Für den Waffenpaß wird außer der Stempelgebühr von dreißig Kreuzern, keine andere Gebühr entrichtet.

Geräth dieser Paß in Verlust, so kann um ein Duplikat desselben eingeschritten werden.

Der Inhaber dieses Waffenpasses hat denselben, so oft er Waffen trägt, stets bei sich zu führen, widrigens ihm im Betretungsfalle die Waffen sogleich abzunehmen, und er zu deren unweigerlichen Abgabe verpflichtet ist.

Die Ueberlassung des Waffenpasses an einen Anderen ist verboten, und wird sowohl an dem, der den Waffenpaß abtritt, als auch an dem, der sich dessen bedient, als eine Patents-Übertretung bestraft.

18.

Verordnung des Finanz-Ministeriums vom 31. Jänner 1853,

wirkfam für Triest,

womit die Aufhebung der von den Triester Kaufleuten genossenen Ausnahme von einigen Bestimmungen des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 kundgemacht wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, VI. Stück, Nr. 17, ausgegeben am 4. Februar 1853.

